

בש"פ 5159/22 - תום גיא תנאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5159/22

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: תום גיא תנאל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב (כב' השופט מ' לוי), מיום
25.7.2022 בעמ"ת 36062-07-22

בשם המבקש: עו"ד אביעד חייט

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר "בגלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט מ' לוי) בעמ"ת 36062-07-22 מיום 25.7.2022, בגדרה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבת-ים (כב' השופטת ש' קריספין) במ"ת 9485-04-22 מיום 8.6.2022, בה נדחתה בקשת המבקש לעיון מחדש בהחלטה בנוגע לתנאים המגבילים לשחרורו לחלופת מעצר.

רקע בתמצית

2. ביום 24.4.2022 הוגש נגד המבקש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3)

עמוד 1

לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בהחלטה מיום 28.4.2022 דחה בית משפט השלום (כב' השופט א' האוזרמן) את הבקשה. נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמבקש ביצע את העבירה המיוחסת לו; וכי נשקפת מהמבקש מסוכנות לציבור, כפי שניתן ללמוד מנסיבות ביצוע העבירה, וכן מעברו הפלילי של המבקש, שכולל 12 הרשעות בעבירות תעבורה, והרשעה בעבירות החזקה וסחר בסמים. עם זאת, בית משפט השלום מצא שיש לתת אמון במבקש וכי שתי המפקחות שהוצעו כחלופת מעצר, אמו ובת זוגו של המבקש, יוכלו לפקח עליו. עוד ציין בית משפט השלום כי אין למבקש הרשעות בעבירות המבטאות אי-ציות לבית המשפט. לפיכך, הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בתנאים (להלן: ההחלטה על חלופת מעצר). יצוין שכנגד החלטה זו הגישה המשיבה ערר שנדחה בהחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"ת 53976-04-22 מיום 29.4.2022.

4. בהמשך, הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על חלופת מעצר, באופן שיתאפשר לו לצאת לעבודה. לבקשה צורף צו לפתיחת הליכים שניתן בעניינו של המבקש ביום 31.1.2022, שבו הורה הממונה על הליכי חדלות פירעון למבקש לשלם סכום של 1,300 ש"ח בחודש לקופת הנשייה. במקביל, אחת המפקחות ביקשה להשתחרר מהפיקוח על המבקש. בית משפט השלום (כב' השופטת ש' קריספין) נעתר לבקשת המפקחת ודחה את בקשת המבקש לעיון חוזר. נקבע שלא חלף פרק זמן משמעותי ולא חל שינוי נסיבות מהותי מאז ניתנה ההחלטה על חלופת מעצר. עוד נקבע כי מצבו הכלכלי של המבקש לא מצדיק עיון מחדש בהחלטה לאור המסוכנות הנשקפת ממנו.

על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי.

5. בית המשפט המחוזי דחה את הערר, הן מהטעם שהערר הוגש באיחור והן לגוף העניין, נוכח עברו של המבקש הכולל 12 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה והמסוכנות הנשקפת ממנו.

על החלטה זו הוגשה הבקשה למתן רשות לערור שלפניי.

הבקשה דן

6. בבקשה נטען כי בית המשפט המחוזי שגה כשדחה את הערר, הן מן הטעם שהוגש באיחור, וזאת, משום שלא נתן משקל לטעמים הרפואיים שגרמו לאיחור; והן בכך שביסס את הכרעתו בדבר המסוכנות הנשקפת מהמבקש אך ורק על בסיס הרשעותיו בעבירות קודמות. בהקשר זה, צוין שהיה מקום להתחשב במקום העבודה המוצע, הפיקוח הנלווה אליו, והזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה על חלופת המעצר.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי לקבל תשובה.

8. כלל נקוט הוא בידנו כי בקשת רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בהליכי מעצר תתקבל רק במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות המבקש; חשש לעיוות דין, חריגה מסמכות ועוד כיוצא באלה (ראו: בש"פ 2786/11 ג'רס נ' מדינת ישראל, פס' 7-6 (17.4.2011); בש"פ 1171/18 חזן נ' מדינת ישראל, פס' 6 (11.2.2018); בש"פ 2264/19 בוגלה נ' מדינת ישראל, פס' 8 (3.4.2019)).

9. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוביל, כאמור, למסקנה כי יש לדחות את הבקשה. עניינה של הבקשה בנסיבותיו הפרטניות של המקרה שלפנינו, והיא אינה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית, או בעלת השלכות רוחב, החורגת מעניינו של המבקש.

10. למעלה מן הצורך, אוסיף עוד כי לא שוכנעתי שעלה בידי המבקש להוכיח כי חל שינוי נסיבות מאז מתן ההחלטה על חלופת המעצר ועד היום המצדיק לדון מחדש בהחלטה.

11. לא נעלמה מעיניי טענת המבקש כי יש לאפשר לו לצאת לעבודה נוכח מצבו הכלכלי הקשה. אומנם הצורך של נאשם להתפרנס למחייתו מהווה שיקול בעת בחינת תנאים מגבילים בהחלטה על חלופת מעצר (ראו: בש"פ 2857/06 ממנ' מדינת ישראל, פס' 6 (11.4.2006); בש"פ 3449/14 מור נ' מדינת ישראל, פס' 10 (21.5.2014)). אולם, שיקול זה אינו עומד לבדו ויש להביאו בחשבון תוך איזון עם יתר השיקולים הרלוונטיים (ראו והשוו: בש"פ 5340/15 מלול נ' מדינת ישראל, פס' 5 (16.8.2015)). לא למותר לשוב ולהזכיר את המסוכנות הרבה המאפיינת את העבירה המיוחסת למבקש. כבר נאמר כי "סכנתה של נהיגה בכלי רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משחית של ממש, ולמרביית הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו" (בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פס' 12 (20.5.2015)).

12. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' באב התשפ"ב (3.8.2022).

ש ו פ ט ת